De maand ניסן. — שבת הגדול.

צדקתך צדק עד (§ 57) יהי רצון, (§ 52) והוץ רחוס (§ 178).

§ 303 Indien רק חד בקר op פ' החדש valt, dan

a) worden שבת אחרון de רק חד בקר gezegd; doch worden verder alle inzegelingen van פ' החדש uitgestroken, zie § 55

b) wordt er uit 3 הקבוץ הפרים (§ 148 hoofdstuk) feest uit het 2 de אחרון "מקראי קודש" en וגם הקצת (Num. 28:25) (§ 205) — חציקדיש Maarna — ובקר חדשכם § 147 — en de הפטיר uit het 3 de פרשת החדש.

c) wijkt de הפטרה van שבת רק חד בקר van die van פ' החדש.

§ 304 Als de weekdagen in de week van ניסן wordt, behouden de uitzonderingen in § 56 genoemd, wel כונכה en op Maandag en Donderdag wel סליחות gezegd.

§ 305 Indien op ערב פסח een שבת valt — dus שבת הגדול — wordt de predikatie van שבת הגדול ( ) שבת הגדול te eerder gehouden.

§ 306 שבת הגדול worden יזכר (§ 108: 3°), en אזכרות (§ 116: 3°) en קרובות uitgespr. Zen.

§ 307 Op שבת הגדול begint het הלל יזכור van de הגדה (§ 107).

§ 308 Het stuk wordt in שחרית אחרית uitgesproken מי כמוכה.

[1] Dit is in de jaren, waarin de 1e dag פסח op שבת valt.

פסח — שבת הגדול

§ 309 Het bijzondere שבת הגדול is Ps. 95 (§ 66: 2).

§ 310 Op שבת הגדול wordt de הפטרה gelezen van de voorgelezen קדוש; behalve in het geval van § 314.

§ 311 Op שבת הגדול wordt een predikatie gehouden, waarin wordt gesproken over פסח en zijn הלכות; behoudens § 305.

§ 312 Bij מנחה wordt מנכי עבדי niet meer gezegd, doch wordt קבורו nog niet begonnen (§§ 167 en 168).

§ 313 Indien op שבת הגדול — dus שבת הגדול — valt, begint de dienst ter Synagoge des ochtends zoo vroeg, dat het publiek met zijn שבת-ochtendmaaltijd vóór 9 uur [zomertijd: 10 uur] kan gereed zijn.

§ 314 Indien op שבת הגדול — dus שבת הגדול — valt, wijkt de הפטרה van de קדוש voor ויהי ויהי ויהי בחצי הלילה.

§ 315 Op ערב פסח en de dagen van חול המועד פסח wordt תחנון niet uitgesproken.

פסח

§ 316 Den 1e avond פסח (uitgezonderd indien op שבת valt) vangt de dienst met מנחה zoo lang te duren, dat het publiek niet voor בין השמשות met קדוש begint.

§ 317 Den 1e avond wordt in de ברכת הצנים van de תפלה הזכרת יציאת מצרים van מנחה uit de aanwijzingen van מסר weggenomen.

§ 318 Te beide 1e avonden פסח wordt in de Synagoge geen קדוש uitgesproken (§ 99 en § 217).

§ 319 Alle 4 dagen van שבת or begint de חזן voor den עמוד met

§ 310 אבל לא בסעודת חלק פרק לן

§ 312 אבל לא בסעודת תל"מ מעל"ל פהגה

§ 315 אבל לא בסעודת מעל"ד

§ 316. De zaak is zoo: Wat לא בסעודת פרק לן ומי שה לה en מחזירין אבל לא בסעודת schijnen, is niet een מחלוקת maar de מנהגים te zeggen verschillen kan. 1. Zoek eerder dat niet. Zus dient de Gist niet zoo ernstig te zijn afgelegen dat het publiek — dat immers dadelijk aan den slag moet, om nog gauw vóór den maaltijd te komen — voor בין השמשות gaan קדוש.

§ 317 a Is de 1e avond Vrijdagavond, dan wordt מנכי wel uitgesproken, doch חתן קבורו met zijn ברכות niet (§ 215).

zijgen. En nu begint er weer af hoe
gauw 't kleine eetlap a Tusschen מנחה en
ערבית; 't zal niet worden gauw, men kan
er גמר uit laten, uithalen; doch zoo
noodig kan men bovendien een 5 à
10 minuten na מנחה zich beginnen (10 minu-
ten zijn al welgenoeg); daarom „of iets
later."

פסח

הגדה לפסח (§ 12).

§ 320 Van de stoffen van een קופן wordt telkens de eerste zegel door den חזן gebrochen, zooals in de Nederlandsche מחזורים is aangegeven; en op den 1e dag en op den 2e dag. Zie § 226.

§ 321. Al de 4 טוב־ימים worden הלקוים door den חזן voorgedragen (§ 117).

§ 322 Op den 1e dag טוב־ים worden alle stoot־ברכות alleen voorgedragen tot תען דבר טוב; בין־הטוב, וזהיר, לך נאה, voorts tot קורים en אחרים tot אחרים בלל אחרים en על הרי בשמים.

§ 323 ברח דודי wordt steeds in zijn geheel door den חזן voorgedragen.

§ 324 Na אדיר מאד — voor חוקך — wordt het חציב הרוח uit de aanwijzingsborden weggenomen.

§ 325 In הלל worden op de 4 טוב־ים הללו en op חול המועד אביב de achtwoorden van de Gemeente gezongen, bij מודים en קצת en תדון.

§ 326 Het bijzondere מחזור voor den 1e dag is Ps. 105 (§ 66).

§ 327 De verdeeling der פרשיות is zooals in de Nederlandsche מחזורים is aangegeven; is de 1e dag פסח op שבת, dan begint אחרים בכל בני achter שבעי; begint achter גם ברה לקעו לכם; achter כל עדת ישראל יעשו לחם; en achter ישראל לדרתם.

§ 328 Omiddellijk na מנחה יקיר wordt op de 1e dag voor het verdere van den achtendfeest een הודעת geschreven.

§ 329 Omiddellijk voor het begin van שחרית van zaal מוקף zoept de חזן uit: מבלבל חי' בחסד.

פסח

שבת חול המועד — חול המועד

§ 330 תפלת טל תחיית המתים לתה רבלוגינגן wordt dadelijk תפלת טל aan het einde van מוסף ביום ראשון לרקקי כבפים.

§ 331 חזן טל לברכות worden geheel door den חזן voorgedragen.

§ 332 De עמר-telling-ברכה heeft aldus plaats: De חזן zegt eerst luid en de ברכה der telling-formulier. Daarna worden bij de lui door de Gemeente uitgesproken. Met luid worden gezegd לחנכה, הרחמן יחזיר וכו' enz.—

§ 333. Het bijzondere חיתור van den 2e dag פסח zie § 135 (§ 66).

חול המועד

§ 334 Omtrent חיתור לתורה zie § 315.

§ 335. Van den 3e dag פסח af wordt פסח voor slechts „half הלל" gezegd.

§ 336 De verdeeling der ברכות is zoals in Baer en Wagenaar staat aangegeven. De 4e „opgeroepene" wordt „opgeroepen" bij het 2e פסוק. Na de 4e ברכות van den 3e „opgeroepene" volgt הגבהה, den het תיקון voor den 4e, en dan de קריאה van den 3e. — Omtrent קדיש zie §§ 41 en 43.

שבת חול המועד

§ 337 Omtrent den יוצר (§ 108: 14°) zie § 109.

§ 338. De קוף (§ 110: 6°) wordt niet in zijn geheel door den חזן voorgedragen (§ 111). Hij wordt alleen ingezet; de חזן draagt voor van קדוש tot ומאמיר; en het slotcouplet wordt daarna

§ 330 In תפלת טל worden de drie groote stukken, nl. חֲלַקַּיָּה, קְרוֹבַ בְּחָזוֹן en חֲלַקַּיָּה en תְּחַת לִילַת עוֹפֶר overgeslagen, zoodat na קדיש ביום דאין מחזיקין לבו פני חנוכה dadelijk volgt.

§ 334a Omtrent de חפלין zie §§ 265 en 265a

§ 335a De bijzondere חיתורים voor de 4 dagen חולה zijn achtereenvolgens 3 st. 78, 106, 107 en 135 (§ 66).

en (8117).

land,
en pbi

ון ניו.
ld (8277).

-do
roken.
pkeendis
e (in

:, de
nl.

dan

Laatste dagen פסח

לקוף, de אלת en de דרך דורי van (§323) אבות חול המועד van uitgestroken.

§350 Op den 7e dag פסח wordt van מחצרים גלילתנו af tot en met לעל ירקל door den חזן op bijzondere wijze voorgedragen (§119).

§351 Indien de 7e dag op פסח op Vrijdag valt, worden in de herhaling van אחה עדרה (שחרית) de פיוטים van den 8e dag gezegd.

§352 Op den 7e en 8e dag פסח wordt in den פיוט, welks onderdeelen alle beginnen met een 3-regelig couplet, waarvan de laatste woorden (het laatste regeltje) iedere keer de eerste zijn van een פסוק uit de שירת הים, dit gansche couplet telkens door den חזן voorgedragen. Op den 7e dag begint voor אדי הוליכם שלחים het recitteren reeds bij תביקתו ותשעו, en bij het laatste couplet reeds bij בקנקתו; op den 8e dag voor אדי הנחלם לאקיו bij נחית בחסדך en bij het laatste couplet reeds עמוס לל יהפך.

§353 Noch op den 7e noch op den 8e dag wordt לל נן לעולם תעבדן gezegd (§227).

§354 Het voordragen door den חזן van het slotgedeelte van den קדיש op כי קדיש af op den 7e dag heeft niet plaats.

§355 Omtrent het antwoorden in הלל zie §325.

§356 Indien de 7e dag op אבות valt, wordt na הלל het שירת הים uitgesproken (§233).

§357 Het bijzondere מזמור van den 7e dag is Ps. 114 (§66).

§358 Omtrent het lezen van de שירת הים zie §140.

§359. De verdeeling van de פרשה van den 7e dag, zoowel in de Nederland,

Laatste dagen פסח - עומר - tijd.

Sabbat en מקרא קודש zijn [illegible]. Valt hij op שבת, dan is עצרת achter אחרים en volgen achter אחרים לפם.

§ 360 Bij עצרת van den laatsten dag wordt — behalve indien het nog geen nacht is — כולל de עומר תפירת en daarna de קרבן uitgegrepen (§ 34).

§ 361 Valt de 8e dag op שבת, dan worden de יום, לוכן, זולתי en [illegible] zijn חול המועד [illegible].

§ 362 Omtrent [illegible] op den 8e dag zie § 353.

§ 363 Valt de 1e dag op שבת, dan worden in de herhaling van [illegible] (תפילת) de פיוטים van den 7e dag gezegd.

§ 364 Valt de 8e dag op שבת, dan worden [illegible] uitgegrepen (§ 23).

§ 365 Het bijzondere מזמור voor den 8e dag is Ps. 66 (§ 66).

§ 366 De verdeeling van de פרשה van den 8e dag is zooals in de Nederlandsche מחזורים is aangegeven. Valt hij op שבת, dan is אחרי achter תעזבנה; en רבעי achter [illegible]; en [illegible] achter [illegible]; en שביעי achter כל ימי חייך; en [illegible] achter [illegible]; en חמישי achter [illegible].

עומר - tijd.

§ 367 Omtrent de wijze van תפירת העומר zie § 332.

§ 368 Bij het begin van den עומר-tijd wordt omtrent de werkdagen [illegible] gedaan, als men zeeds dadelijk [illegible] en [illegible] tesamen.

Dat kan alleen op Vrijdag wond plaats hebben.

← § 360 אבל קרבן פסח תקנה בלא קרבן; ועל חמץ ביום אם קרבן בא יעקר אם קרבן בא; ועל בקר היום אם קרבן בא ובמחנה בדרום אם קרבן חגיגה אבר אין קרבן נסך

7 — Indien תעניה en תענית samen worden „geoord", wordt er met de bordjes van de שוי-telling gehandeld op de wijze van § 370: ze worden geheel ingeschoven na 1273.

De maand אייר

עומר-tijd.

zal „oorn" en zal beginnen met תמוז, dan wel eerst na eenigen tijd מעריב met „nacht" zal „oorn" en תמוז of een nader af te spreken tijd. De keus moet zoodanig worden gedaan, dat men den zoetsten kant krijgt of geregeld תמוז; op grond van de verschillende tijdstippen van תמוז of „nacht" (בזמן קדום) in de verschillende jaren en van het vroeger of later intreden van den „zomertijd", enz.

§ 369 Wordt מעריב met „nacht" geoord, dan volgt na רדיפיקס-מלא-רדיפיקס § 87 met עלינו-מה-קדיש יתום מעריב na, volgens alleen de Sefardische מנהג van de gebedenboeken voor en שוי-y aangegeven Psalmen, waarna קדיש יתום wordt uitgesproken. Daarna als in §§ 88 en 89. — Dit geldt op אי ערב שבת en ערב שבת.

§ 370 Op alle Vrijdagavonden worden vóór den dienst de bordjes van de שוי-telling van dien avond half in het שוי-bord geschoven en na 1273 גוף geheel.

§ 371 Op ערב שבת מוצאי שבת heeft de שוי-telling plaats tusschen ויתן לך en ותקבל.

De maand אייר.

§ 372 Den 2e קיר begint weer het zegger van ותן טל ומטר, אביר חזקך לנוקף ולמנגף, יה רצון, לך לבדך קדים.

§ 373 Ontzeef zie §§ 152 en 279 vgg.

§ 374 Voor de זולת-stukken in קיר wordt de gewone נוסח gebezigd.

§ 375 Het stuk בקשונים by wordt voor de זולת-stukken op een

F In 't geval van § 369 vervalt dus bij מעריב de laatste (de 4e) der voor den עונה-tijd aangegeven Psalmen. — Valt 14 קיר op een Zondag, dan vervalt b.v. צדקתך צדק bij מנחה den vorigen middag (§ 178 en § 51:6°).

De maand איר. De maand סיון.

bepaalde melodie door den חזן voorgedragen.

§ 376 De זולת-stukken hebben hun vaste volgorde, nl. die, waarin ze in de Nederlandsche מחזורים staan; met uitzondering van dat voor צבאות גדה (לחרי מחר גילה תהילו); dit wordt, onder vasthouden voor 't overige van de volgorde, op צבאות גדה op voor de anderen geplaatst, resp. tusschen de anderen geschoven (§ vgl. § 723).

§ 377 Den middag voor 14 קיר (פסח אב) en 14 קיר geheel vervallen תחנון (§ 51:6°) en איר מזמור לדוד (§ 64); event. יהוץ רחום (§ 52) en יהי רצון (§ 57).[F] — Indien 't regelijk שבת, blijft dit alles zoo, evenals op een שבת, waarop een חזן of בעל ברית ter Synagoge is.[2]

§ 378 Den middag voor לג לעומר en לג לעומר geheel vervallen תחנון (§ 51:6°) en איר מזמור לדוד (§ 64); event. יהוץ רחום (§ 52) en יהי רצון (§ 57);[3] event. צדקתך צדק (§ 178).

§ 379 Omtrent תובה zie § 145; omtrent het lezen van de תובה zie § 142.

§ 380 Omtrent קריאת קיתך כלה[3] zie § 382; omtrent הרחמים[3] § 159.

De maand סיון

§ 381 Van den middag voor ר"ח סיון af tot en met מנחה van

1) In een jaar, waarin צבאות op ערב פסח is gevallen.
2) צבאות op 14 קיר kan niet vallen.
3) De שבת voor שבועות kan nog in קיר zijn, nl. indien de 1e dag שבועות op Vrijdag is.

De maand סיון שבועות

den dag na שבועות (§51:8) vervallen [illegible] en (§) יהי רצון, (§) והוא רחום, (§) לקחך (§) דרקן

§382 Op den שבת voor שבועות wordt היום תמים ingevoegd; zie daaromtrent §15. Ook een זרעא (§116:5); de gewone קמת ניסן wordt gezegd (§118); עב הרקיעים wordt in zijn geheel voorgedragen (§117).

§382 Ook wordt מקבץ מים ingevoegd. Zie daaromtrent §15G.

§383 Het tellingsformulier van den laatsten avond der ספירה blijft geheel te שבועות op de עומר-borden staan.

שבועות

§384 Den 1ste avond begint — behalve op שבת (§181a) — de dienst met זכן מנחה en worden מעריב en מנחה dadelijk na elkander uitgesproken (§210).

§385 Beide dagen begint de voorden עומר met הא בתעצומות (§12).

§386. Van de verschillende completten van den קהל van den 1ste dag, zooals ze in de Nederlandsche מחזורים zijn gedrukt, wordt telkens de 1e versregel door den חזן voorgedragen. Zie ook §112.

§387 Beide dagen wordt עב הרקיעים niet door den חזן voorgedragen (§117).

§388 Beide dagen wordt אין לעולם תוערכן uitgesproken (§227). Zie voorts §228.

§389 Beide dagen wordt de פיוט in שחרית, volgende op den zegel

2–4 wel למנצח en event. קיום אלך קדם.

V

ל קנ״ר ריקצית״ר ten 2e עצרת יום יום וגו׳
ויצאו in zeer door zacht uitge.

ובכן ויהי מקץ אם, אחרית ליל פיוט
beginnen met een drie-zegelig con.
en iedere keer een zin uit de
alten in hun geheel door den
voorgedragen. Doch op den eersten
e dier completten zeeds bij קונים
zeeds bij ויקם ויקנע קנעים en
קרון מחר מ
אל תצלים בכל מצעלים.
ten 1e dag is Ps. 68 (§ 66).
oken na den 1e zegel van
Nederlandsche מקומות is aange.
twee zegels voor, dan de G.
, enz., beurt om beurt.
2e § 141.
wordt beide dagen geheel
(Vgl. §
wordt aan het slot van het
(קמונה קרן) de zegel
stroken. De eerste keer sluit
(בצרפה בי), de tweede keer met

שבועות - De maand סיון - De maand תמוז.

ולא יחלוף לעולם ועד ויקיימו (en dit beloost bij מנהג קבוע).

§ 396 Het stukje יום אחת זכור, op vrijdagavond-2e-avond-שבועות, voor מנהג קבוע, wordt door den חזן gezongen.

§ 397 Het stukje קרית לקדש הנוגר חוקים, in den פיוט in אחרית, op den tweeden dag, ובכן ד' קנני ראשית דרכו בא, wordt niet, zooals inde מחזורים is aangegeven, door den חזן voorgedragen.

§ 398 Omtrent רגות zie § 233.

§ 399 Het bijzondere מאמר van den tweeden dag is Bl. 29 (§ 100).

§ 400 Indien de tweede dag שבועות op שבת valt, is de verdeeling der פרשות zooals in § 366 is aangegeven.

§ 401 De הפטרה op den tweeden dag begint met וד' בהיכל קדשו.

§ 402 Bij den פיוט מוקף op den tweeden dag begint de חזן niet bij דרי קרת מחקות, maar dadelijk bij לך אל מחקות.

§ 403 Indien de 2e dag op שבת valt, wordt bij מנחה geen מחצית קבוע van סדר gelezen (§ 168).

§ 404 Omtrent פ' בהעלתך zie § 143.

De maand תמוז.

§ 405 Vierinnen, die in de „3 weken" zouden vallen, worden tot שבת נחמו uitgesteld; echter niet een, die valt op den שבת, die event. de 17e תמוז zelf is.

§ 406 Gedurende de geheele „3 weken", ook בין המצרים, te beginnen 17 Tammoez des ochtends tot en met מנחה van

De maand תמוז. - שבעה עשר בתמוז

zelf — behalve bij אחרית van תענית בקר, waar bij alles dezelfde תנ"ך-melodie heeft — worden

1° in de woorden דרוך ד' לעולם לחן ויקחן (וידרך דוד ושם) דרוך ד' לעולם לחן ויקחן in אזכן ירושלי הללוי;

2° in de herhaling van אחוה עברה de woorden אם אנוה ירושלים והחזיר אבינתו לציון;

3° op Maandag en Donderdag de slotwoorden telkens van לקנן עוד מחרונך en ובכל זקת אחך לבן אבינו, ד' קרוב ירוק;

4° op תמוז ז' des ochtends en des middags en op בקר ט' des middags de woorden העונה נעת צרה aan het einde van עננו;

5° op תמוז ז' des ochtends en des middags (§ 287) bij אחר ירוק telkens de slotwoorden achter אני קדוש, וקל יקבר ירוק, התגלה והתפיים en מי לחד;

6° bij תנחם van בקר het slot van נחם: תנחם ציון ובונה ירושלים;

7° in den מנחה en מנחה קריאת התורה na יהי רצון met de laatste paar woorden er voor

op een bepaalde rouwmelodie gereciteerd. Alleen op en bij מנחה op Vrijdagmiddag geschiedt er niets van dien.

§ 407 op תמוז ז' is in de קריאת הפטרות van het inleidingsstukje[2] כי עתך הקליה; en[1] לחנן אתך is het.

§ 408 Het stuk אל תכל קרות wordt niet gezegd.

---

1) en niet כי עתך מקור חיי.

2) en niet לחה ד'

שבעה עשר בתמוז — De „drie weken."

§ 409 In תשעה wordt het stuk גרוני נחר niet gezegd.

§ 410 Op de שבתות "in de 3 weken" worden זולת-stukken uitgesproken (§ 116: 6°). Er voor wordt de gewone ויכ״ל קמת gezegd (§ 118); en על הרקיעים wordt geheel door den חזן voorgedragen.[1]

§ 411 Bij „רקיע חדש-benzien" voor de maand אב wordt de benaming אב חנחם gebezigd (§ 158).

De maand אב.

§ 412 Op אב ז׳ voor zover mogelijk, § 406 ook geldig.

§ 413 Is אב ט״ז שבת op[2], dan 1° wijkt de זולת van „de 3 weken" voor dien van שבת ור״ח en dan wordt er voor de korte ויכ״ל קמת gezegd; 2° wordt הפטרת שחזו niet door הפטרת שבת ור״ח vervangen (§ 150: 30° en 31°, § 151: 4°).

§ 413: 2° יוסף קוחן ק׳ תת״ע

שבת חזון

§ 414 Vrijdagavond wordt מגן אבות in zijn geheel door den חזן voorgedragen, en tot לפני נעבוד op אב תשעה-melodie.

§ 415 Bij de voordracht van הכל יודוך worden de woorden kenbaar aan 't slot van ieder couplet op אב תשעה-melodie voorgedragen.

§ 416 Omtrent de invoeging van ריח לוחך כל zie § 115; voor de זולת (§ 116: 6° en § 410) wordt de gewone ויכ״ל קמת gezegd (§ 118).

[1] Indien ר״ח zelf op שבת valt, heeft deze שבת geen bijzondere diingen. Vgl. § 405.

[2] Dit is alleen in een jaar, dat op עב פקח op שבת valt; dan is אב ט׳ op Zondag en אב ט״ז op שבת

תשעה באב — שבת חזון

§ 417 Bij קינות wordt het vers 1:12 דגיש geheel op de קינה-melodie gelezen.

§ 418 De מפטיר is steeds de Opperrabbijn, resp. die hem vervangt.

§ 419 De הפטרה wordt geheel op קינה-melodie (der נגינות [§ 412a]) voorgedragen, behalve de verzen 18-19 en 25 tot het slot. De laatste פסוק wordt eerst door de Gemeente uitgeroepen en dan door den מפטיר voorgedragen.

§ 420 רחמים wordt ingevoegd. Zie daaromtrent § 159.

§ 421 Indien 8 אב op שבת valt, vervallen bij מנחה het lezen van een פרק קצות מן דרקיתך en דרקיתך.

§ 422 Indien 9 אב op שבת valt, worden פרכת en dekkleeden van de werkdagen-(-dien-)שבת niet met die van שבת verwisseld. Vrijdagavond wordt wel יגדל gezongen (op de melodie der שבתות in „de 3 weken") en eveneens 's ochtends. Het zingen van ויהי נעם enz. door de Gemeente heeft niet plaats; bij מנחה vervallen het lezen van een פרק קצות מן דרקיתך en דרקיתך.

§ 423 Op den dag voor תשעה באב מנחה wordt afzonderlijk „geroord." Daarbij wordt תחנון weggelaten (§ 51:9). „Leeren" met יזכור enz. blijft eveneens achterwege (§ 83).

תשעה באב

§ 424 Bij den avond- en ochtenddienst van תשעה באב hangt geen קרון הקודש voor den פרכת en liggen geen dekkleeden op. Indien 8 אב of תשעה באב op שבת valt, worden Zaterdagavond מן ברכו de kleeden weggenomen en het פרכת op zij

1) Zie noot 2 op de vorige blz.

Nla bij § 421

תשעה באב 's avonds

geschoven; en na den dienst wordt het ברכת weggenomen.

תשעה באב 's avonds

§ 425 Van de twee lichten van den נר־מערבי brandt alleen het linkerlicht.

§ 426 Op Zaterdagavond vermelden לדוד ברוך (§ 182), ויהי נועם, ויתן לך en וקיתה קדוש.

§ 427 Na zacht אחינה עזרה wordt קדיש recht zonder תתקבל (met עושה שלום en יהא שלמא); ingeval het Zaterdagavond is, volgt hierna door חזן en Gemeente de ברכה van מקרי מלאכי צורך מלאכי. Bij een daartoe na „nacht" aangeloken kaars.[2]

§ 428 Van den laatsten פסוק van het eerste hoofdstuk van הגלת קיבה en van dien van het 2e hoofdstuk worden de laatste 5 woorden, voordat ze door den חזן worden voorgedragen, eerst door de Gemeente luide uitgesproken; hetzelfde geschiedt met het gehele laatste פרק van het 3e hoofdstuk. Aan het einde van het 4e hoofdstuk geschiedt iets dergelijks niet. Omtrent het einde van het 5e hoofdstuk zie de volgende §.

§ 429. Aan het einde van הגלת קיבה strekt, na 5:20, eerst de

[1] Het וקיתה קדוש, als steeds op שלשת ימי-avond, voor קדיש-voor-עלינו vervalt op Zaterdagavond natuurlijk niet.

[2] Indien de נר־מערבי-lichten niet electrisch, doch kaarsen zijn, wordt de daarvan brandende (§ 425) gebezigd.

§ 425 גמ״ע קוה״מ/תקנ״ט סע״ג

§ 426 גמ״ע קוה״מ/תקנ״ט סע״ג

§ 427 גמ״ע קוה״מ/תקנ״ט סע״ד, וס״תקנ״ו וס״ה 427 אס.

§ 427a קיבה heeft zijn eigen melodie van de נגינות.

§ 429 גמ״ע קוה״מ/תקנ״ט סע״ח

תשעה באב — 's avonds. — 's ochtends

Gemeente het [illegible] (5:21), vervolgens draagt de חזן het voor, en dan den volgenden [illegible] (5:22), dan herhaalt de Gemeente [illegible] en daarop herhaalt de חזן het. En op de zelfde wijze geschiedt dit met de volgende klaagzang (nr 5:19 en 20).

§ 430 Alle קינות des avonds [illegible] door den חזן.

§ 431 In den klaagzang [illegible] nergens herhaald; ook niet aan [illegible]

§ 432. Van het slotstuk [illegible] ברחמים רבים tot תרחם ציון [illegible] door Gemeente en חזן [illegible] de melodie van לכי ציון gezongen; daarna wordt [illegible] door de Gemeente uitgesproken en dan door [illegible] gerecitteerd. Hierna wordt [illegible] gezegd; dan volgt (§ 24) [illegible] תתקבל; vervolgens קדיש יתום met עלינו.

§ 433 Het uitspreken van Ps 121 met [illegible] קדיש (§ 87), event. van Ps 23 met ברכו en קדיש (§ 88) en het [illegible] en 2 met קדיש דרבנן (§ 89) hebben niet plaats.

תשעה באב — 's ochtends.

§ 434 Het ספר תורה, waaruit wordt gelezen, is met een zwarten mantel bekleed, heeft een zwarte רמון (of stangje) of geen רמון, en is niet met כלי קודש getooid. — Van alle ספרים zijn de כלי קודש weggenomen.

§ 435 עלינו לשבח wordt steeds voorgedragen (§ 25); op het [illegible] - recitatief.

§ 436 De ברכה van ברכה בתפלה יוצר אור wordt in שחרית wel uitgesproken.

Doch in den eersten klaagzang duidelijk מחלת קיבוץ: קוי מה רי לנו en קוי מה רי לנו is telkens het zich אל מה רי לנו de antwoordzang van de gemeente.

§ 436 De ברכה heeft niets met חזן te maken:

ochtends תשעה באב

§ 437 Het uitspreken van Ps. 30 met ידיד יתום (§ 9) blijft achterwege.

§ 438 עניו (§ 285) wordt des ochtends door den חזן uitgesproken; נחום blijft des ochtends geheel achterwege.

§ 439 B ברכת בריגס חצות התפלה wordt de wel uitgesproken.

§ 440 תחנון vervalt (§ 51: 9°); dadelijk na חצות התפלה volgt חני ידיד (§ 32)

§ 441 לך לך קפיס wordt wel gezegd (§ 56: 10° en § 288).

§ 442 והוא רחום en תרקיה wordt wel gezegd.

§ 443 Het uitspreken van een מי שברך blijft geheel achterwege.

§ 444 De מפטיר wordt èn met zijn מלאם èn met מפטיר „op-gezoenen" (§ 293).

§ 445 De קריאת התורה na ירד הכון wordt niet uitgesproken (§ 57).

§ 446 Na ונתנה יקר wordt geen קדיש gezegd; onmiddellijk beginnen dan de קינות.

§ 447 De קינות tot en met איכה kunnen volgens onderling verdeeling door den חזן of den leeraar of den בחור of den opperrabbijn worden voorgedragen, doch de איכה en 3 in alle geval door den חזן.

§ 448 Het na איכה volgende stukje כבתוב בתורתך הנני אב וגו' wordt eerst door de Gemeente uitgesproken en vervolgens door den חזן voorgedragen.

§ 449 Na איכה worden gezeciteerd de אמ: כלה (לקרתי נגעו חיי), כלה (נבוכדנצר הרבני), כלה (לקרבו תחתיו הבל), כלה (לקרבו ריחו ובל), כלה (לך תעמוד בגורלך)

[illegible] kinnen niet.

כי פרים קודרים על ריבי ליחן 606 ברכות
נרוך עוטר ישראל בתפארה ; en de benaming
ברכות אמן תפלין voor de
staat er geheel buiten.

§ 437a De omgang met de bus (§ 10) blijft achterwege.

§ 442a De melodie bij קינה en bij de הפטרה
is niet die der קינות van [illegible], doch zij
worden voorgedragen op die van het
חזנות-recitatief van ט' באב.

§ 444a Omtrent de melodie van het voorlezen
van de הפטרה zie § 442a.

§ 444b De הפטרה van ברכות-na
[illegible] מגן דוד met [illegible] (vgl. § 293a).

תשעה באב 9 ochtends

(אפו התירה) ל״ג, (לחוניס ארון) לח, (לקצעותי אפלו) כ״ט, (לא תוקד בקרבי) כ״ח
מ״ג, (יבכיון מר מלקי אלו) מ״ח, (יום לכפי הבדרתי) ל״ו, (אכרת לא חיין) ל״ה
(ציון הלא תשאלי לשלו עלוניך) מ״ו: ציונים voorts de (ועל לבה לבי בוכי)
ציון עטרת צבי) נ, (ציון קחי כל צרי גלעד) מ״ט, (הלא תשאלי לשלו לקיריך) מ״ז
(ציון קדוש משכני עליו) נ״ג, (ציון חנת אלו מלת לאליך) נ״ח, (אמחת המוניך
ס״ת en (לבי ציון ועדי) נ״ט, (שאלי ארופה בלא) נ״ז, (ציון חעון חשקי) נ״ה
(הלילו הה ליום).

§450 Met het voordragen van de in § 449 genoemde קינות worden verschillende der ter Synagoge aanwezigen door den חזן vereerd, met uitzondering van de laatste drie; de eerste daarvan (נ״ז) wordt voorgedragen door den Opperrabbijn of die hem vervangt; de tweede (נ״ט) wordt door de geheele Gemeente saamen (op de bekende melodie) gezongen; en de derde (ס) wordt door den חזן voorgedragen.

§451 Na n=ה wordt תלונו לשפוך כמים niet gezegd;
" " ז " לך לבד " " "
" " ט " ורוח הקדש wel "
Voor „ז" worden de woorden ויקום ירחם על יקרו niet uitgesproken,
na „ז" wordt קומות קינות niet gezegd;
" " ״ג" " לחור וקדם wel gezegd; en wel als slot van
n=ג (dus door dengene, die n=ג heeft voorgedragen).

§452 Na n=ס wordt הנה נכי עד wel door den חזן voorgedragen, doch niet door de Gemeente herhaald.

↺ פתיחת הקינה המאוחרה niet.

מנחם – 's middags – תשעה באב

§463 Dezelfde personen worden opgeroepen als des ochtends.[1]

§464 Voor zacht אחה עזרה zoekt de ש"ץ het woord נחם uit.

§465 אתה עזרה worden de נחם (§406:7°) en עניו (§406:4°) uitgesproken.

§466 Na קדושה legt de Gemeente טלית en תפלין af; de חזן zijn תחנה na קדיש התקבל na תפלין.[2]

§467 Alsdan wordt חזרת התפלה de ברכת כהנים uitgesproken (§296).

§468 תחנון blijft achterwege (§51:9°).

§469 „Lechen" met קדיש דרבנן heeft plaats na מעריב.

§470 Op אבות נחמו worden een יוצר (§108:4°), קורבן (§110:3°; zie §111), זועת (§116:7) met de verkorte ויצ"ל קרת (§118) en אלהיכם (§163:6°) uitgesproken.

§471 De סלוסטרופה van ieder couplet van den יוצר wordt door den חזן voorgedragen.

§472 Omtrent het lezen van הדברים zie §141.

§473 Op אבות נחמו wordt צדקתך צדק wel uitgesproken, behalve als 't חתאה עד בקר is (§178 en §474).[3]

§474 Op חתאה עד בקר vervalt den middag en den gehelen dag תחנון en: (§57) יה רבון en (§52) ויהי רצון חוס ושאר (§64) אר מזמור לדוד (§51:10).

---

[1] Dit betreft alleen hen, die worden „opgeroepen"; niet hen, die de טלית hebben.

[2] Doch hij zolt ze pas op na afloop van den dienst.

[3] De 14e (§474) kan niet op שבת vallen.

מנחם - אלול - סליחות-dagen.

event. צדקתך צדק (§ 178).

De maand אלול.

§ 475 Van מרביע van den 2e avond רקד חדש af tot en met den ochtend van 28 אלול wordt na elken dienst, behalve שבת en חגים, een maal תקע geblazen (שופר en תרועה van elkaar); onmiddellijk na עלינו-na-קדיש יתום. — De תקע blijft daarbij gewoon op zijn plaats staan.

§ 476 Op de שבתים in אלול wordt 's avonds tot חצות וגו' ירבץ en אמונה עצרה voor קדיש tot het einde van den קדיש רקמיך בעלמא en כולם en 's ochtends רקמיך בעלמא en בעתו ירבץ בקהבה tot להודות לך וליחדך tot het einde van den קדיש voor חופף op de melodie van de יחיס נורקיס voorgedragen (Evenzo op שבת אובה, §).

§ 477 Omtrent bijzonderheden op שבת zie §§ 144 en 145.

§ 478 Den שבת voor den 1e dag סליחות worden en הכל יודוך en לך קדם niet meer luid voorgedragen (§ 107).

§ 479. De סליחות-dagen beginnen op den Zondag voor רקד האזינו; behalve indien de 1e dag רקד האזינו op Maandag of Dinsdag valt; dan beginnen ze een week vroeger.

§ 480 Indien tusschen den derden סליחות-dag en ערב רקד האזינו geen dag is of minder dagen zijn, dan het aantal, waar voor סליחות in de edities staan, dan vallen de voor de niet-aanwezige dagen bestemde weg; op ערב האזינו worden de daarvoor bestemde uitgesproken, onverschillig de hoe.

§ 475 אע"פ שהוא בין תרפ"ח ס"ג ות"ל עם סי"ד
וחל עם סי"ד

סליחות -dagen.

veelste der סליחות-dagen het is.

§ 481 ולך לפניך tot לפניך עולם wordt naar voor de סליחות verplaatst.
F De ברכה van נשילת ידים van ברכה de wordt
den voorde סליחות niet uitgesproken.

§ 482 Na נשילת ידים van ברכה, de voorde סליחות-na-de-קדיש אלא wordt voorgedragen op een bijzondere melodie; en dit geschiedt steeds (§ 5).

§ 483 Na ר'ל ולך לפניך doet de חזן een טלית om zonder ברכה; dit טלית voor tijdens de סליחות is van iemand anders. Hij legt het af na den נשילת ידים van ברכה, de voorde סליחות-na-de-קדיש אלא.

§ 484 De חזן plaatst zich voor den ארון, dadelijk na het omdoen van het טלית, לך לקדי הצדקה ולנו בצת הפנים voor.

§ 485 Het voordragen van den חזן gaat door tot en met כי הנפתר, לתה אותע תפלה en begint dan weder bij het eerste לך en loopt door tot en met het 1e כי עד רחמיך הרבים.

§ 486 Op de סליחות-dagen zijn §§ 280, 281 en 282 eveneens van kracht (§ 281 behalve §§

§ 487 Bij de סליחות — ook כל נדרי op — avond — wordt (עננו) ר' geheel door den חזן voorgedragen, waarbij de gemeente na elken regel עננו antwoordt; evenzoo wordt מי שענה לקדושה קדיש geheel door den חזן voorgedragen, waarbij de gemeente na elken regel יהוה יענו antwoordt.

§ 488 Indien een חזן of een der בעלי ברית for Synagoge is, vervalt תחנון aan het slot der סליחות niet.

§ 489 De סליחות-dienst in de סליחות-dagen en de ימי תשובה wordt steeds met קדיש אלא afgesloten.

סליחות-dagen. ערב ראש השנה

§ 490. Na den אלף קדיש begeeft de חזן weerhaar het אל מלך memmor en legt het טלית af (§ 483).

§ 491 De eerste der סליחות-dagen wordt niet als צום תענית beschouwd.

§ 492 Indien de 3e der סליחות-dagen onmiddellijk voor ערב is, wordt הקדיר בשיר רקיע הצנה vervangen door קדוש מחפה בקרבן.

§ 493 Indien de 5e der סליחות-dagen onmiddellijk voor ערב רקיע הצנה is, wordt אל נא vervangen door קדוש מחפה בקרבן.

§ 494 Indien אם ערב רקיע הצנה op Zondag valt, wordt den Vrijdag te voren קצותי כרבת ריגש vervangen door קדוש מחפה בקרבן.

§ 495 Op den 7e der סליחות-dagen wordt זכר לנו voor נרית קצות niet gezegd.[2]

ערב ראש השנה

§ 496 Omtrent de groep סליחות zie רקיע

§ 497 Van den avond van ערב רקיע הצנה af tot na מוצאי יום כפור zijn alle bekleedingen (פרוכת enz.) wit.

§ 498 Bij den פזמון (פוסט כל הקרע) הקדוש פתיחת הקרון heeft plaats.

§ 499 De פזמון wordt geheel door den חזן voorgedragen. De gemeente herhaalt alleen de eerste strophe, en wel en onmiddellijk

[1] Ook אבינו מלכנו wordt niet gezegd. root bij § 279 is ook hier van kracht.

[2] Een 7e der סליחות-dagen is er אם רקיע הצנה Dinsdag valt; het is dan de Zondag (§ 479).

עשרת ימי תשובה — ערב ראש השנה in het algemeen.

nadat de חזן haar heeft voorgedragen èn nog eens na de voor-
dracht van de laatste strophe.

§ 500 Omtrent de verschillende lezingen in dezen geldt
het volgende: 1° In het tweede couplet moet het luiden לך
לבדך היתרון (en niet לבדך); 2° aan het einde van het derde cou-
plet moeten de woorden עולת הבוקר קבר לעולת התמיד niet wor-
den uitgesproken; 3° in het vierde couplet moet het luiden וערכת נר.

§ 501 Voor זכר לנו נקום נקמת wordt wel gezegd.

§ 502 Met זכר ברית קדרהם wordt gehandeld als met den
פזחון (§§ 498 en 499); dus: met בתיבה, geheel voorgedragen
door den חזן (tot זכר לנו ברית רקאונים), en met herhaling van
het couplet זכר ברית קדרהם door de gemeente èn na het voor-
dragen er van door den חזן èn na het voordragen van het ge-
heele stuk door den חזן.

§ 503 Aan het einde der סליחות wordt תחנון wel uitge-
sproken. Maar in „ooren" vervalt het (§ 51: 3°); evenzoo
איר מזמר לקקף (§ 64), en לחנכה (§ 56: 3°); eventueel
ברוך מחוה (§ 52), לקיך קדיש (§ 56: 3°) en יה רבון (§ 57) (§ 208).

De maand תשרי.

עשרת ימי תשובה in het algemeen.

§ 504 In קדיש wordt steeds, van den קדיש בחדש קופר אם
den eersten מוסף רקש השנה af (vgl. § 560) tot en
met קדיש na נעילה, לעילא ולעילא gezegd.